

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Austrija) 2009. gada 1. aprīļa rīkojumu — Mag. lic. Robert Koller/Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

(lieta C-118/09)

(2009/C 141/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Mag. lic. Robert Koller

Atbildētājs: Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīva 89/48/EEK ⁽¹⁾ ir jāpiemēro Austrijas pilsonim, ja

a) viņš ir sekmīgi pabeidzis tiesību zinātņu studijas Austrijā un ar grāda piešķiršanas lēmumu tam ir piešķirts akadēmiskais grāds “Magister der Rechtswissenschaften” [tiesību zinātņu maģistrs],

b) pēc noraidījuma kārtot papildu pārbaudījumus Spānijas universitātē, kurā studiju ilgums bija mazāks par trim gadiem, viņam ar Spānijas Karalistes Izglītības un zinātnes ministrijas atzīšanas apliecību ir tikušas piešķirtas tiesības lietot Austrijas profesionālajam nosaukumam līdzvērtīgu spāņu nosaukumu “Licenciado en Derecho” un

c) viņš, piesakoties Madrides advokātu palātā, ir saņēmis tiesības izmantot profesionālo nosaukumu “abogado” un Spānijā faktiski trīs nedēļas pirms pieteikuma iesniegšanas un, pirmās instances lēmuma taisīšanas brīdī, augstākais piecus mēnešus ir strādājis advokāta profesijā.

2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši:

Vai *EuRAG* pants ir interpretējams tādējādi, ka ar Direktīvu 89/48/EEK ir saderīgi, ja tiesību zinātņu studiju pabeigšana Austrijā, kā arī pēc papildu pārbaudījumu nokārtošanas Spānijas universitātē pēc mazāk kā trīs gadiem iegūtas tiesības izmantot spāņu akadēmisko nosaukumu “Licenciado en Derecho” nav pietiekams pielaišanai atbilstības pārbaudījumam Austrijā atbilstoši *EuRAG* 24. panta 1. punktam bez pierādījuma par praksi, kas prasīta valsts tiesību aktos (RAO 2. panta 2. punkts), ja pieteikuma iesniedzējs Spānijā bez pielīdzināmas prakses prasības tiek pielaipts “abogado” profesijas praktizēšanai un tur šajā profesijā ir strādājis trīs nedēļas līdz pieteikuma iesniegšanai un pirmās instances lēmuma taisīšanas brīdī, augstākais, piecus mēnešus?

3) Tiesvedība tiek apturēta līdz Eiropas Kopienu Tiesas prejudiciāla nolēmuma saņemšanai.

⁽¹⁾ OV L 19, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Conseil d'État (Francija) 2009. gada 1. aprīļa rīkojumu — Société fiduciaire nationale d'expertise comptable/Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(lieta C-119/09)

(2009/C 141/49)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Société fiduciaire nationale d'expertise comptable

Atbildētājs: Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka tā liedz tajā paredzētajām reglamentētajām profesijām noteikt jebkādu vispārīgu aizliegumu neatkarīgi no komerciālās prakses veida vai arī tā dalībvalstīm dod iespēju paturēt spēkā vispārīgus aizliegumus, kas attiecas uz noteiktiem komerciālās prakses veidiem, kā, piemēram, klienta piesaistīšanu?

⁽¹⁾ OV L 376, 36. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 1. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Belģijas Karaliste

(lieta C-120/09)

(2009/C 141/50)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. van Beek un J.-B. Laignelot)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nenodrošinot Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem⁽¹⁾ 2. panta f), j) un k) punkta, kā arī III pielikuma 4. punkta C. daļas transponēšanu Valonijas tiesībās, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Kopienų Komisija ir izvirzījusi divus prasības pamatus savas prasības atbalstam.

Pirmkārt, tā pārmet atbildētājam, ka tā nav transponējusi Valonijas tiesībās Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem attiecīgi 2. panta f), j) un k) punktus paredzētos jēdzienus “pazemes krātuve”, “poligona gāze” un “eluāts”. Komisija uzsver šo jēdzienu nozīmīgumu, jo šie jēdzieni kā vieni no galvenajiem jēdzieniem šīs direktīvas piemērošanas ietvaros, ir pārņemti arī citos noteikumos, kas pieņemti, pamatojoties uz šo direktīvu un tās piemērošanas ietvaros.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka Valonijas tiesībās nav paredzēta neviena tiesību norma attiecībā uz kontroļlīmeņiem, sākot no kuriem var uzskatīt, ka atkritumu poligonam ir ievērojama kaitīga iedarbība uz gruntsūdeņu kvalitāti. Direktīvas III pielikuma 4. punkta C. daļai, kurā ir paredzēta šādu noteikumu pieņemšana, esot būtiska loma efektīvas gruntsūdeņu kvalitātes kontroles nodrošināšanā, un līdz ar to — vides aizsardzības nodrošināšanā, kas ir galvenais šīs direktīvas mērķis.

⁽¹⁾ OV L 182, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 1. aprīlī — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(lieta C-121/09)

(2009/C 141/51)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — W. Wils un C. Cattabriga)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīvas 90/314/EEK⁽¹⁾ 7. pants;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

1. Itālijas Republika, nosakot komplekso ceļojumu patērētājiem trīs mēnešu termiņu no paredzētās ceļojuma beigu dienas, lai Garantiju fondā iesniegtu intervences lūgumu, nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir uzlikti saskaņā ar Direktīvas 90/314/EEK 7. pantu.

2. Direktīvas 90/314/EEK 7. pantā ir paredzēts, ka organizatoram un/vai pārstāvim, kas ir līgumslēdzēja puse, jāsniedz pietiekama drošības garantija attiecībā uz iemaksātās naudas atmaksāšanu un patērētāja repatriāciju maksātspējas gadījumā. Saskaņā ar sniegto interpretāciju Kopienų judikatūrā šis noteikums uzliek dalībvalstīm pienākumu nodrošināt rezultātu, piešķirot kompleksā ceļojuma pircējiem tiesības uz efektīvu aizsardzību organizatoru maksātspējas gadījumā, it īpaši attiecībā uz samaksātās naudas atmaksāšanu un repatriāciju.

3. 8. pantā ir dota atļauja dalībvalstīm pieņemt stingrākus noteikumus, bet tikai tad, ja tie sniedz plašāku patērētāju aizsardzību.

4. Šajā lietā aplūkojamā Itālijas tiesiskā regulējuma mērķis — atbilstoši Itālijas iestāžu sniegtajai informācijai pārkāpuma [izskatīšanas] procedūras laikā — ir valsts budžetam garantēt iespēju atgūt patērētājiem samaksātās summas un līdz ar to nodrošināt valsts finanšu intereses, nevis garantēt plašāku komplekso ceļojumu patērētāju aizsardzību.

5. Komisija saprot Itālijas interesi garantēt saprātīgu un līdzsvarotu Garantiju fonda pārvaldīšanu, atvieglējot šī pēdējā darbību, vērstoties pret ceļotāju; tomēr tā uzskata, ka šāds pasākums, nosakot kategorisku termiņu lūguma par fonda intervenci iesniegšanai, ievieš nosacījumu, ar ko patērētājiem var tikt liegtas Direktīvā 90/314/EEK garantētās tiesības.

6. Kā norāda Itālijas iestādes, nav strīda par to, ka patērētājs var iesniegt lūgumu par fonda intervenci tiklīdz tam ir kļuvuši zināmi apstākļi, kas ar kavēt līguma izpildi. Bet, lai to izdarītu, tam šādi apstākļi ir jāzina. Tas vēl būtu iespējams gadījumos, kad ceļojuma organizatora maksātspēja ir acīmredzama, jo pastāv spriedums par maksātspējas atzīšanu, bet lielākoties patērētājam nav zināms reālais aģentūras finanšu stāvoklis. Līdz ar to ir dabiski, ka patērētājs vispirms vērsas pie pēdējā ar vēstuli, lai saņemtu samaksātās naudas atmaksu, vai, iespējams, nosūta brīdinājumu, vēlāk arī samaksas rīkojumu. Tādējādi ir iespējams, ka trīs mēnešu termiņš, kas ir noteikts ministrijas rīkojuma Nr. 349/1999 5. punktā, var būt jau beidzies brīdī, kad Garantiju fondā tiek iesniegts intervences lūgums, kā rezultātā patērētāja tiesības uz samaksātās naudas atmaksāšanu ir jau zaudētas.